

VERSLAG VWG-JUBILEUMEXCURSIE NAARDERMEER 1 JULI

H. Kamp

De stapvoets varende hakkepuf kan 40 personen vervoeren; 19 VWG'ers gaven zich op waarvan er uiteindelijk slechts 13 bij Amstelstation stonden. De gids van Natuurmonumenten vond het maar een klein gezelschap. De thuisblijvers bleken weer eens ongelijk te hebben. Alleen al dat halfuurtje in de waarnemingshut aan de rand van de aalscholverkolonie maakte deze koele zondagmorgen tot een bijzondere belevenis. Aalscholwers doen mij altijd denken aan een vriendelijk soort voorhistorische reptielen, gevleugeld en voorzien van haaksnavels. Gefascineerd werden wij door de honderden rondscharrelende jongen, altijd tuk op een volle krop van de oudervogels. Die geur van vogelmest tussen kale, stervende bomen, dat koor van bedelroepen, oergeluiden uit alle windstreken. Onze gids was constant aan het woord, ging uitvoerig in op alle vragen, ook op het gebied van planten in die rijke moerasvegetatie. Maar het bleef de dag der Aalscholwers, bij tientallen zwevend op de thermiek tegen de Hollandse wolkenlucht. Hun grillige vliegformaties deden ons de Lepelaars haast vergeten en compenseerden het gemis van fouragerende Zwarte Sterns, die dit jaar wel werden gesignaleerd, maar in het Naardermeer niet tot broeden kwamen. Het ringen van jonge Lepelaars bleek hier een tijdrovend en riskant karwei. Vaak eerst per vliegtuig de kolonie verkennen en fotograferen en daarna met enkele mensen met loopplanken het zompige moeras in. Een misstap betekend een welriekend modderbad, waarba de hulp van collega's niet kan worden gemist. Onze romantische tocht ging verder temidden van waterlelies en gele plomp door een wirwar van ondiepe sloten en krekken. De Bruine Kiekendief mag natuurlijk in zo'n rietland niet ontbreken en de Havik was eveneens met twee broedparen aanwezig. Onze gids vertelde iets over de waterhuishouding, die problemen geeft in verband met dieper ontwaterende aangrenzende weidegebieden. De zandige bodem van het meer laat meer water door dan gewenst en in droge zomers daalt het waterpeil tot een te laag niveau, zodat vers water moet worden ingepompt. Om inlaat van te voedselrijk water tegen te gaan bouwt Rijkswaterstaat een zuiveringsinstallatie die een stabielere situatie moet brengen. Helaas worden nu en dan draadslachtoffers langs de spoorlijn gevonden met een hoog percentage roofvogels die op aas afkomen. Ook uilen worden langs de lijn gevonden en eens reed een lokomotief Hilversum binnen met een dode Lepelaar op de voorbumper. Een korte wandeling langs de ringdijk bracht ons temidden van de rijke plantenfamilies in het riet, waarbij een wat trage jonge Aalscholwer een onderwaterzemocht ondernam naar veiliger oorden. De Purperreigers hebben het ook in het Naardermeer moeilijk. Evenals elders daalt het aantal broedparen. De hoofdoorzaak schijnt te liggen in de Afrikaanse overwinteringsgebieden die al enkele jaren door droogte worden geteisterd. Ons enthousiaste bezelschap zette na een vaartocht van drie uur tussen manshoge rietkragen weer voet aan wal. We verlieten deze oase van rust en natuurlijke rijkdommen, eigenlijk onbegrijpelijk tussen spoorlijnen, snelwegen en hoogspanningsleidingen. In de auto werden we weer spoedig opgenomen in de lawaaijerige maalstroom van alledag.

